

[Oluf Pedersen.]

at der var Mangel paa livsvigtige Varer, men Ministeren hævdede, at dette, at der var Mangel paa livsvigtige Varer under en farlig Situation, maatte man finde sig i; for man maatte tage Hensyn til, hvad denne Valutacentral betød rent samfundsmæssigt med Hensyn til Handel og med Hensyn til Omsætning og til Gavn for Landet. Men nu paaviser jeg her, at det, som Handelsministeren anførte skulde være til Gavn for Landet, i Virkeligheden har været til Skade, det vil sige, at hvis man ikke fulgte Handelsministeren, men i Stedet for gav fri Adgang til Samhandel, vilde man faa øget Velstand og samtidig staa bedre rustet over for en farlig Situation som den, vi stod over for. Derfor er der ikke Spor Mening i den Fremstilling, Handelsministeren giver, og jeg maa sige, at den Dagsorden, der er stillet af Partiet Venstre, forekommer mig sagligt begrundet. Det forekommer mig at være en Dagsorden, som vi her i Tinget alle maa kunne stemme for.

Aksel Larsen: Jeg vil ikke blande mig i den Debat, der foregaar her i Aften. Jeg vil derimod sige min Mening om den og tage Stilling til den af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det er med stor Tilfredsstillelse jeg har hørt Formanden, ikke een men flere Gange i Aften, gøre opmærksom paa, hvad Debatten egentlig skulde dreje sig om, nemlig om den for Freden kritiske Uge i Europa. Debatten har drejet sig om alt muligt andet, og Flertallet af Deltagerne i Debatten, maaske alle, har været betydelig mere optaget ved Tanken om de kommende Valg end den forbigangne for Freden kritiske Uge. Samme Karakter har den foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg synes ikke, man skulde benytte den for Freden kritiske Uge og den Situation, Danmark befandt sig i, til at føre partipolitisk Debat og drive partipolitisk Agitation, og derfor vil jeg ikke have noget med denne Dagsorden at gøre.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Den ærede Ordfører for Forespørgerne, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, indledte sin Tale med at sige, at det tjente ikke noget Formaal for mig at stille mig op som den, der alene havde Samfundssind, og at Ministeren nærmest følte sig som en Slags Halvgud eller noget i den Retning, der ikke taalte nogen Kritik. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at jeg indledte

mit Indlæg med at sige, at gennem den til mig stillede Forespørgsel er der her i dette høje Ting blevet rejst en Sag, som jeg naturligvis intet har imod at drøfte, nemlig Spørgsmaalet om vort Lands Vareforsyning. Jeg kan ikke se, at der i denne Udtalelse skulde ligge nogen som helst Baggrund for de af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremsatte Bemærkninger. Jeg maa formode, at det ærede Medlem havde ventet, at jeg vilde have indledet min Tale paa en anden Maade. Allerede i Besvarelsen af den til mig rettede Forespørgsel har jeg fremhævet, at der aldrig mellem den ærede Ordfører for Forespørgerne og mig kan blive Uenighed om, at det er afgørende betydningsfuldt, at vort Land ogsaa med Hensyn til Lagerbeholdninger staa saa godt beredt paa en Krisesituation, som Forholdene gør det muligt. Jeg har fremhævet, at vi som mange andre Lande nu engang er stillet saaledes, at det er ugorligt at sikre os virkelig tilstrækkelige Lagre, hvis vi staa over for en langvarig Verdenskrig med tilsvarende Blokader, men at man, saa godt som det er muligt, naar man ikke ønsker at gribe unyttigt ind i Erhvervslevets Forhold, har tilrettelagt de Foranstaltninger, der, hvis en saadan Situation skulde opstaa, maatte foretages.

Jeg har i og for sig ikke noget at føje til de Oplysninger, jeg har givet med Hensyn paa de til Landets Forsyning i Fredstider og Krigstider truffene Foranstaltninger; jeg erindrer om mine tidligere Udtalelser, hvorefter jeg allerede for mange Maaneder siden har givet Valutaadministrationen den almindelige Retningslinie, at der skulde gives Indførselsmuligheder f. Eks. for Brændselsstoffer og andre Varer i et saadant Omfang, at det fuldt ud dækkede vort Forbrug og vore Ønsker om rimelige Lagerbeholdninger. Jeg understreger i denne Forbindelse, at der af flere Grunde, men bl. a. ogsaa af Lagerhensyn, aldrig er givet saa rigelige Valutaattester som i Aar. Naar vi i tidligere Aar har været nødt til at begrænse mere, selv om det heller ikke kunde volde Administrationen Glæde, kan dette ikke forbavse, naar man erindrer sig vor daværende Valutastilling. Det er nu engang altid i mange Henseender vanskeligt at være fattig, ogsaa naar Talen er om Valuta.

Jeg tror, at jeg allerede har givet saa fyldige Oplysninger, som man paa nogen Maade kan ønske sig, men jeg vil gerne dertil føje, hvad der efter min Mening maa være det ledende Princip med Hensyn til alle disse Foranstaltninger, at man efter vort Lands Stilling ikke kan lægge hele vor